

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 21. marts 2014
Enhed: Jurmed
Sagsbeh.: SUMBGB;bj
Sags nr.: 1303663
Dok nr.: 1369455

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 7. januar 2014 stillet følgende spørgsmål 8 til L 94, til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V).

Spørgsmål 8:

"I det kommenterede høringsnotat til L 94 (L94 – bilag 2) hedder det på side 9 bl.a. at "Efter rådgivning fra Justitsministeriet vurderes, at der vil være tale om ekspropriation, såfremt eksisterende ejerskab i virksomheder forbydes." Ministeriet bedes oversende den fulde juridiske vurdering fra Justitsministeriet samt oplyse, om der er fremkommet andre synspunkter på dette emne?"

Svar:

Jeg kan oplyse, at Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse ikke har modtaget en skriftlig juridisk vurdering fra Justitsministeriet af spørgsmålet om, hvorvidt der vil være tale om ekspropriation, såfremt eksisterende ejerskab i virksomheder forbydes.

Efter anmodning fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har de to ministerier afholdt møde i sommeren 2013 – forud for affattelsen af lovforslaget - hvor man havde en overordnet drøftelse af spørgsmålet om eventuel ekspropriation i forhold til et muligt indhold af et lovforslag om sundhedspersoners tilknytning til lægemiddel- og medicoindustrien.

På mødet oplyste Justitsministeriet, at der ikke ville være tale om ekspropriation, hvis lovforslaget udelukkende indeholdt fremadrettede bestemmelser. Såfremt forslaget imidlertid skulle indeholde bestemmelser om indgreb i eksisterende ejerskab, ville det efter Justitsministeriets vurdering kræve nærmere overvejelser.

En vurdering i forhold til grundlovens § 73 (ekspropriation) vil kræve, at Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse kan tilvejebringe en række oplysninger om de faktiske forhold på området. Ministeriet skal først og fremmest kunne skaffe oplysninger om, hvilke og hvor mange faggrupper og virksomheder der ønskes omfattet samt de enkelte sundhedspersoners hovederhverv, bijob og ejerskab samt de økonomiske konsekvenser for de berørte.

Med det forbehold, at de nævnte oplysninger ikke foreligger, og Justitsministeriet derfor ikke har kunnet foretage en nærmere undersøgelse af spørgsmålet, er det Justitsministeriets vurdering, at hvis ny lovgivning indebærer, at personer umiddelbart efter lovens ikrafttræden ikke længere kan fortsætte deres hidtidige lovlige erhvervsaktivitet som f.eks. ejere af medicovirksomheder, vil

der efter omstændighederne være tale om ekspropriation efter grundlovens § 73.

På den baggrund finder jeg det mest hensigtsmæssigt, at L 94 kun indeholder forslag om en fremadrettet regulering af adgangen til ejerskab i lægemiddel- og medicovirksomheder fra lovens ikrafttrædelse.

I min vurdering lægger jeg især vægt på følgende.

Tilvejebringelse af oplysninger af den ovenfor omhandlede karakter vil være yderst vanskelig og meget omfattende, idet der overvejende er tale om oplysninger, som først vil kunne afdækkes via den nye foreslåede regulering, og idet indhentelse af data vil kræve forespørgsel til hver enkelt sundhedsperson.

Det bemærkes i øvrigt, at såfremt der kræves udfasningsperioder af en vis længde i forhold til tvangsmæssig udfasning af sundhedspersoners ejerskab i lægemiddel- og medicovirksomheder vurderes det, at perioderne for en længere tvangsmæssig afvikling af ejerskab formentlig ikke vil afvige væsentligt fra den naturlige udfasning, der sker efterhånden, som sundhedspersoner ophører med deres erhverv.

Endvidere må det generelt vurderes, at en tvangsmæssig afståelse af eksisterende ejerskab vil begrænse lægers og andre sundhedspersoners økonomiske incitament til at medvirke til udvikling og forbedring af lægemidler og medicinsk udstyr.

For så vidt angår eventuelle andre synspunkter til spørgsmålet om ekspropriation, kan jeg oplyse, at Private Audiologiske Klinikkers Sammenslutning (PAKS) i sit høringssvar til lovforslaget meddelte, at forslaget ikke går vidt nok i forhold til at beskytte patienterne. PAKS meddelte, at det især gælder ved den dobbeltrolle, der opstår, når speciallæger i øre-, næse-, og halssygdomme kan henvise patienter til høreapparatbehandling - samtidig med at de selv er leverandører af høreapparatbehandling. PAKS foreslog derfor, at der indføres et forbud mod at læger forhandler medicinsk udstyr, fx med følgende ordlyd: "Personer, der markedsfører, forhandler eller distribuerer medicinsk udstyr må ikke drive lægepraksis med ydernummer". I høringssvaret fremhævede PAKS, at et sådant forbud efter PAKS' opfattelse ikke vil være ekspropriation, men må anses som erstatningsfri regulering.

I høringen meddelte Dansk HøreCenter, at de kunne tilslutte sig høringssvaret fra PAKS.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Hanne Bonne Jørgensen